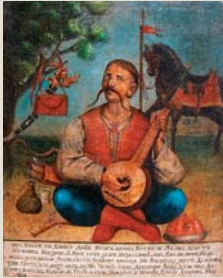




Гончар Іван Макарович

Одним із будівничих могутньої твердині українства був Іван Макарович Гончар (1911-1993) - видатний громадський і культурний діяч, талановитий скульптор, живописець та графік, самобутній народознавець і самозречений колекціонер.



місто Київ

МУЗЕЙ
ІВАНА
ГОНЧАРА

Український центр народної культури «Музей Івана Гончара»

вул. Івана Мазепи, 29, м. Київ, 01015

т/ф: (044) 288-9268, 288-54-19

honchar_museum@ukr.net, www.honchar.org.ua

Працює щодня, окрім понеділка, з 10 до 17 год.

Іван Макарович Гончар - один із будівничих могутньої твердині українського гончарства. Ще юнаком, у полум'ї воєнного вандалізму, він заприсягнувся: якщо виживе, то все своє подальше життя присвятить збереженню й примноженню культурних святинь рідного народу.

Вже пізніше, з кінця 1950-х рр., в умовах жорсткого протистояння тоталітарному режимові понад три десятиліття він провадив титанічну роботу, спрямовану передусім на комплексне вивчення, реконструкцію та популяризацію українських культурних традицій минувшини. В результаті постала збірка перлин народних старожитностей.

1993 р. в Києві було створено державний Музей Івана Гончара, однак уже по смерті його фундатора. За десятиліття він перетворився на Український центр народної культури.

Нині збірка Музею налічує близько 20 тисяч творів народного мистецтва XVI-XX ст., предметів традиційного побуту, стародруків. Серед них: унікальні колекції рушників, килимів та одягу (понад 3,5 тисячі одиниць збереження); керамічні вироби - від макітер, горщиків та мисок до зооморфної гластики, іграшки й кахель - з різних гончарських осередків України (понад півтори тисячі одиниць); рідкісні зразки писанок, вироби з дерева, металу та скла, цінна колекція народних музичних інструментів (понад вісімсот зразків народного мистецтва та предметів традиційного побуту). Пріоритетною є збірка українських народних картин (зокрема славнозвісних "Козаків Мамаїв") - понад тисячу одиниць, а також ікон народного письма (понад 700 експонатів). Окремими полотнами представлено професійне малярство. Приватна

бібліотека І. М. Гончара налічує близько 3 тисяч українознавчих видань, частина яких - стародруки (Апостол 1625 р., Октоїх 1640 р. тощо) та рідкісні книги, що за радянських часів зберігалися переважно у "спецхранах" і за утримування бодай однієї з яких можна було потрапити до в'язниці. Значну наукову цінність складає архівний фонд: рукописи, листи, записники, щоденники, аудіо- та фотоматеріали І. М. Гончара та нові надходження, архівні фонди видатних діячів української культури - Н. Матвієнко, М. Будника, Г. Каченка, В. Підгори та ін. Окремою згадки заслуговує історико-етнографічний мистецький альбом "Україна й Українці", матеріали до якого збирались протягом чотирьох десятиліть. Світлини кінця XIX - середини XX ст. з багатьох сіл і міст України оформлені на великих листах; поруч з ними детальні підписи, малюнки: традиційний тканий орнамент - вишивання або мисцеві; гончарний посуд, музичні інструменти тощо. Величезний обсяг альбому - 20 томів, разом понад півтори тисячі листів - засвідчує масштабність і важливість цієї праці. Творча спадщина засновника Музею також є вагомюю: 170 скульптурних робіт (гіпс, кераміка, бронза, мармур та ін.) і понад 1100 живописних та графічних творів: портрети історичних героїв і діячів української культури, народні типи, жанрові композиції, ескізи до пам'ятників, а також дрібна гластика.

Доробок Івана Гончара можна порівняти із здобутками цілої наукової інституції. Незабутній фундатор мріяв про те, щоб експонати музею будили у відвідувачів "почуття палкої, найщирішої любові до поетичної душі Матері-України" і щоб "любов ця стала могутнім стимулом для її прекрасного майбутнього та буйного розквіту".